

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

VI. Eius filius Sigismundus, Rex Sueciae, paterno regno spoliatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

gam habitam ab eorum uno orationem, haereses scilicet, damnato capilli abraduntur, raditur etiam locus qui sacro oleo quum sacerdotio inaugurate, vñctus fuerat, vt & digitis, quibus sacram hostiam tractarat. Tandem sacerdotali exutus habetu, & laicali seu vulgari amictus, ex Ecclesia eliminatur. Eum rex in remotam valde ab ijs locis prouinciam secedere iussit, & discedentem non solum viatico iuuit, verum etiam ad reliquum viet honeste transigendum, annuos prouentus assig- nauit. Meretus quidem, qui actum hunc praesens spectauit, in suis ad me literis testatur, non se tam, sed multos quoque alios insignam huius hominis constantiam valde esse admiratos; quumque illo ipso die in Sigismundi Principis, regis filij, & dibus hominem forte vidisset, dicentem audiuisse: Parum esse hoc quod illo die pertulerit, pra illo quod pro Christi ac vera religioni amore pati porro paratus esset.

VI. Hic rerum in Suecia fuit status, vsque ad regis Ioannis mortem, qui defunctus filium reliquit Sigismundum, & Poloniæ regis sorore natum, & a matre in Catholicæ religione ateneris vnguiculis diligenter educatum: qui concordibus procerum ac statuum suffragijs rex electus ac coronatus, patris sequutus exemplum, religionem in quo cam acceperat statu reliquit. Idem Stephano Battorio mortuo Anno 1585. Ibid. Dec. Poloniæ rex electus Caroli, Austriae Archiducis, &c. maiorem na- tu filiam Annam uxorem duxit. E Suecia discedens, quatuor proceribus regni gubernationem demandauit, Carolo patruo (qui vnu sex Gustavi progenie supererat, Magno (post occupatum quoddam S. Brigittæ cœnobium, in furorem verso & miserabiliter extincto) diffidens: qui non multo post quatuor vitos illos regnum auare & crudeliter administrantes comprehendit, ac suppicio afficit: nec contentus vicaria regni administratione, & subdit ac patrui officium oblitus, reg-

nun ipsum affectauit. Quo cognito, Sigismundus classe conducta, in Sueciam traiecit, & ad Calmariam tempestate electus magis quam expositus, cum tribus hominum millibus rectâ Stocholmiam contendit: Carolus medio fere itinere cum quatuordecim Dalecarlorum, qui totius regni bellicosissimi habentur, millibus sese obiecit. Cum eo colloquitus Sigismundus, iniuriam quæ sibi & legitimo regi & patrueli fieret demonstrauit. Carolus vicissim (vt numquam deest rebellioni prætextus) regi exprobauit, quod ad mundam religionem & restituendum Papistum in regnum venisset, quod sine summa rerum omnium perturbatione fieri non posset, si presertim bona Ecclesiastica à proceribus & ijs qui hactenus ea possederunt, repetantur. Eum scilicet in finem ab ipso leuitas adductos, idque Pontifici ab ipso promissum, vulgirumore circumferri. Sigismundum liberius forte quam temporis ratio poitulabat, loquutum, Carolus, commissione prolio superior, capit, ac Stocholmiam abducit: vnde ille paullò post assumptio nauclei habitu profugiens, in Poloniam redit, nondum etiam dum spem recuperandi, & Catholicæ religionis restituendæ abiecta. Hoc successu fretus Carolus, regem postea se tulit. Adhuc modum florentissimum quondam Sueciæ regum sub Lutherano schismate varias mutationes sensit, tribus legitimis regibus intra breve tempus è regio throno deturbatis: & quod longe pessimum est, in locum religionis Lutherano Papisticæ passim, vt etiam in Dania, Calvinismus sese ingessit. Sed spes est, fore ut per acerbâ illa haereticorum dissidia & factiones, in Septemtrionalibus illis regois, crebris mutationibus obnoxiijs, sed erga legitimos reges bene affectis, Catholicæ tandem religio restorescat, omniaque in melius restituan- tur.

APPEN-

